

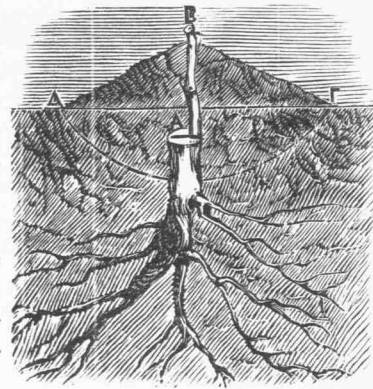
ή τῆς ἐνάρξεως τῆς βλαστήσεως, ἦτοι ἀπὸ τῶν μέσων τῶν Φεβρουαρίου μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀπριλίου, ἀναλόγως τοῦ κλίματος καὶ τῆς πρωιμότητος ἢ τῆς ὀψιμότητος τῆς ἀνοίξεως. Οὐχ ἦττον ἢ κατὰ τὸ δυνατόν πρωιμώτερα καὶ ἐν ἡμέρᾳ ξηρᾷ καὶ εὐδίῳ ἐγκέντρισις εἶνε προτιμότερα. Τὴν πρὸς ἐγκέντρισιν ἄμπελον περιλακκώομεν (Ξελακκώομεν) καὶ τίμνομεν διὰ πρίονος ὀριζοντείως καὶ εἰς βάθος 5—20 ἑκατ. τοῦ μέτρου κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀριζοντείως τμηθέντος μέρους τῆς ἀμπέλου λειαινόμεν διὰ κοπτεροῦ μαχαιριδίου ἢ κλαδευτηρίου, διὰ δὲ σμίλης, μικροῦ πελέκως ἢ ἰσχυρᾶς μαχαίρας σχίζομεν ἐν τῷ μέσῳ τὸ πρέμνον μέχρι 5—7 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ θέτομεν σφήνα ἐν τῇ ῥωγμῇ, ἵνα αὕτη μείνη χαινουσα. Ἀκολούθως ἐκ τοῦ εἶδους τῆς ἀμπέλου, ἣν προτιθέμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν, λαμβάνομεν ἔνθεμα (κεντράδιον ἢ κονδύλιον), ἦτοι τεμάχιον κληματίδος (βέργας) φέρον δύο ἢ τρεῖς ὀφθαλμούς (μάτια, ἴδε τὸ σχ. 1), οὕτως τὸ κάτω ἄκρον ἀφοῦ διὰ κοπτεροῦ μαχαιριδίου λεπτύνομεν δι-

δοντες αὐτῷ σχῆμα οὐχὶ σφηνῶς, ἀλλὰ λεπίδος μαχαίρας (Σχ. 1 γ.δ.), εἰσάγομεν εἰς τὸ ἕτερον τῶν ἄκρων τῆς ῥωγμῆς μέχρι τοῦ πελεκηθέντος αὐτοῦ μέρους, προσέχοντες ἵνα οἱ φλοιοὶ τοῦ τε ἐνθέματος καὶ τοῦ πρέμνου ἔλθωσιν εἰς ἀκριβῆ ἐπαφήν. Κατόπιν ἐξάγομεν τὴν σφήνα καὶ ἀλείφομεν ἅπασαν τὴν τομὴν καὶ τὸ σχίσμα τῆς ἀμπέλου διὰ μίγματος ἐκ βεβεργμένης ἀργίλλου (γλίνας) καὶ βοείας κόπρου. Οἱ ἐπίδησοι ἐν ταύτῃ περιπτώσει εἶνε ὄλως περιττοί, ἐκτός ἐὰν ἢ ἐγκεντρίζομένη ἄμπελος ἦνε νέα καὶ ἐπομένως ἢ διάμετρος τοῦ πρέμνου αὐτῆς μικρὰ, ὅτε τὸ ἔνθεμα ἂνε ἐπίδησμον δὲν στερεοῦται ἐν τῇ ῥωγμῇ ἰσχυρῶς. Τελεσθεῖσης τῆς ἐργασίας ταύτης ἢ ἐγκεντριθεῖσα ἄμπελος παραχώνεται καλυπτομένου καὶ τοῦ ἐξέχοντος ἐνθέματος, διὰ τῆς πείριξ αὐτοῦ συσσωρεύσεως λεπτοῦ χώματος ἐν σχηματικῶν (σχ. 2 β.γ.δ.). Οὕτω ἢ ἐγκεντριθεῖσα ἄμπελος προφυλάσσεται ἀπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, αἵτινες, ἐὰν τύχη νὰ ἦνε ξηρασία δύνανται ν' ἀπορροφήσωσιν ἅπασαν τὴν ἱκμάδα τοῦ ἐνθέματος καὶ οὕτω ν' ἀποτύχη ἢ ἐγκέντρισις. Ὅπως δὲ φαίνονται ἀκριβῶς αἱ θέσεις τῶν ἐγκεντριθεῖσων ἀμπέλων καὶ οὕτω καθίστανται προσεκτικοὶ οἱ κατὰ τὴν καλλιέργειαν εἰσερχόμενοι ἐν τῷ ἀμπέλῳ ἐργάται, παρ' ἑκάστη αὐτῶν ἐμπήγνυται κάλαμος ἢ στυλάριον ἐξέχον τῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου κατὰ μίαν ἢ δύο σπιθαμάς. Ἡ παρὰ τὰς ἐγκεντριθεῖσας ἀμπέλους γῆ σκαλίζεται ἐλαφρῶς καὶ συνεχῶς διὰ σκαλιστηρίου

καὶ βοτανίζεται ποτίζεται δὲ ἐὰν ὁ καιρὸς ἦνε ξηρὸς τὸ δὲ ὕδωρ πρόχειρον.

Αἱ κληματίδες, ἐξ ὧν λαμβάνονται τὰ ἐνθέματα ἐκλέγονται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κλαδεύσεως. Αὐταὶ δεόν νὰ εἶνε εὐρωστοὶ, πυκνοκόμβοι, δηλαδή νὰ φέρωσι τοὺς ὀφθαλμούς κατὰ μικρὰς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις, νὰ ἔχωσι δὲ μετρίαν διάμετρον καὶ ὀλίγην, εἰ δυνατόν, ψύχαν. Ἀποσπῶνται δὲ ἀπὸ τοῦ φέροντος αὐτὰς βραχίονος τῆς ἀμπέλου ἀποκοπτόμεναι σύρριζα. Ἐκάστης τῶν κληματίδων τούτων ἀποκόπτομεν τὴν ἄκραν καὶ διατηροῦμεν μόνον τὸ κάτω μέρος φέρον πέντε ἕως ὀκτὼ κόμβους (μάτια). Τὰ τεμάχια ταῦτα θάπτομεν ἀμέσως ἐντὸς λάκκου ἔχοντος βάθος 20—30 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου καὶ ἀνορουσομένου εἰς μέρος βορεινὸν καὶ προφυλασσόμενον ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Οὕτω δὲ θεταμμένα διατηροῦνται ἐν ἀρίστη καταστάσει μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκεντρίσεως, ὅτε ἐκθαπτόμενα, καθ' ὅσον παρουσιάζεται ἀνάγκη, παρασκευάζονται διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐνθέματα. Καὶ ἐκ μὲν τῶν μεγαλειτέρων τεμαχίων δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν δύο ἐνθέματα ἐκ δὲ τῶν μικροτέρων ἐν μόνον· δεόν δὲ νὰ φέρωσι τὰ ἐνθέματα ταῦτα ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς τὸ πολὺ κόμβους. Τὸ πελεκημένον μέρος τοῦ ἐνθέματος, ἦτοι τὸ κέντρον, ὅπερ ἐφαρμόζομεν ἐντὸς τῆς ἐπὶ τοῦ πρέμνου ἀνοιγομένης ῥωγμῆς, δεόν νὰ ἔχη μῆκος 5 τὸ πολὺ ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, ν' ἄρχηται δὲ εὐθύς κάτωθεν τοῦ τελευταίου κόμβου (σχ. 1 α β.). Δίδομεν δὲ σχῆμα εἰς τὸ κέντρον αἰχμῆς μα-

χαίρας ἐχούσης εὐρείαν ῥαχιν, διότι οὕτω ἐφαρμόζεται κάλλιον ἐπὶ τοῦ πρέμνου. Ἴνα μὴ δὲ τὸ κέντρον σχίζεται ἢ μία τοῦ πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ τομῆ γίνεται βαθυτέρα, μέχρι τῆς ἐντερώνης, (σχ. 1. β.) ἐνῶ ἢ ἀντίθετος γίνεται ἐπιπολαιότερα (σχ. 1 α.) Σχῆμα σφηνῶς δίδομεν εἰς τὸ κέντρον ὅταν ἐπὶ ἐκάστου πρέμνου τίθενται δύο ἐνθέματα, οὐχ ἦττον ἀπειδείχθη προτιμότερα καὶ ταχυτέρα ἢ χρῆσις ἐνὸς μόνου ἐνθέματος.

Ἡ κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἐγκέντρισις τῶν ἀμπέλων εἶνε προτιμότερα διὰ τὸ ἡμέτερον κλῆμα, διότι καλύπτοντες διὰ χώματος ἅπαν τὸ ἔνθεμα, τὸ προφυλάσσομεν ἀπὸ τῆς ξηρασίας τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, οἵτινες μεγάλως ἐνοχλοῦσι τὰς ἐγκεντρίσεις. Καὶ αἱ μὲν νέαι ἄμπελοι, αἱ ἔχουσαι πρέμνον ὑγιές